

Sångpostillan - Palmsöndagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-02-09
Senast uppdaterad 2017-04-02

Palmsöndagen Vägen till korset

Matteusserien:

GT: Jesaja 56:6-8

Epistel: Ef 2:12-16

Evangelium: Matteus 21:1-11

Psaltarpsalm: 118:19-29

Dagens bön:

O Gud,

som gav oss en förebild i ödmjukhet

när du lät din Son bli människa

och lida döden på korset,

är oss lydnad för din vilja

och låt oss få del i hans uppståndelse.

Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Palmsöndagen - söndagen i stilla veckan som skildrar hyllningarna vid Jesu intåg i Jerusalem. Stilla veckan försöker vi vara stilla och begrunda de sista händelserna i Jesu liv. Onsdagen brukar kallas Dymmelsonsdag. Dymmel = stum, kyrkklockorna och orgeln förblir stumma till Påsknattens mässa. Skärtorsdag är nattvardens dag, då stora skaror brukar samlas omkring Herrens bord. Skär kommer av skära = rena, syftar på fotatvagningen.

Under tiden Palmsöndag-Påskdagen följer vi år 2016 läsningar från Matteus, år 2017 från Markus, år 2018 från Lukas, år 2019 Johannes. (Se evangeliebokens förord sid 1262).

Vill du höra Bengt Pleijel predika och Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och sjunga? Klicka här!

Predikans text: Matteus 21:1-11

När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något, skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.”

Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dottern Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.

Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!”

När han drog in i Jerusalem, blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: ”Vem är han?” Och folket svarade: ”Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.”

I Jerusalem mötte man Jesus med Hosiannarop. Vi ska i denna predikan möta honom med en kärlekssång till Jesus (av Heidi Langegard) som lyder: Jesus vi älskar dig

och vi lovar och prisar ditt namn.

Vilken märklig man, denne Jesus!
Det blev uppståndelse omkring honom flera dagar före Uppståndelsen på Påskdagen.

Alla frågor och undrar: Vem är han?
Många har grubblat över den frågan.

Den 11 oktober 1878 stadfäste konung Oscar II den s.k. ”Dr Martin Luthers Lilla Katekes med kort utveckling”. Där får man svar på den fråga människor i Jerusalem ställer. Vem är han? Där hittar vi en nyckel till Palmsöndagens budskap från Matteusevangeliet.

Katekesens fråga nr 118:
Hur skall vi se på vår Frälsare när han utför sitt återlösningsverk?

Såsom världens gudomlige profet, överstepräst och konung.

1. Vem är Jesus?
Folket i texten svarar: Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.

De människor som var med om brödundret i Galileen utropar: Detta måste vara Profeten som skulle komma i världen. (Joh 6:14). Man sa inte: en profet. Han var Profeten! Honom hade Mose talat om. När folket dansade runt i det ockulta köret med svartkonst, spådom och alla slags skändligheter talar Mose strängt till dem. Han sa:

Say NO till Onda! Say YES till Jesus!

Ja, han uttryckte sig kanske inte riktigt så. Mose var inte så bra på engelska. Men innebörden i vad han sa var det.

När du kommer in i det land, som Herren, din Gud, vill ge dig skall du inte ta efter de skändligheter som folken där begår (5 Mos 18:9).

Alltså: Say NO till Onda!

Och sedan säger han: Herren din Gud, skall låta en profet lik mig träda fram hos dig ur dina bröders led. Honom skall ni lyssna till (5 Mos 18:15). Jag skall lägga mina ord i hans mun. (5 Mos 18:18)

Alltså: Say YES till Jesus!

Hur skall vi se på vår Frälsare när han utför sitt återlösningsverk?
Såsom världens gudomlige profet …

Gud har sänt Jesus, Profeten, för att komma till tals med oss. Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud och står Faderns hjärta närmast, han har gjort honom känd. (Joh 1:18, Giertz).

Jesus vet vad som finns i Faderns hjärta. Och han har kommit för att tala om det för oss. Han är Profeten.

När Jesus, Profeten, talar till oss, vill han att vi ska va stilla och lyssna. Lägg märke till hur han kommer. Saktmodig, mild och god han ger de svaga mod. (Psalm 104:3)

Han sätter sig inte på stridshästen.
Han åker inte fram i den skottsäkra pansarvagnen.
Han är inte diktatorn, som skrämmer oss till lydnad.
Han ropar inte ut sin kärlek så att det hörs på flera kilometers avstånd. Jesus kommer i svaghet till de svaga. Han viskar in i sin kärlek. Han vill att vi ska höra pulsslagen i Faderns hjärta: För dig! För dig! Vi kan sjunga:
Jesus profeten är

och vi får lyssna och leva hans ord.

Katekesens fråga nr 118:
Hur skall vi se på vår Frälsare när han utför sitt återlösningsverk? Såsom världens gudomlige profet, överstepräst och konung.

2. Vem är Jesus? frågar vi.
Han är översteprästen som kommit för att befria, hela, upprätta och be för oss.

På gamla Testamentets tid fanns det överstepräster som i templet offrade för sina egna och för folkets synder. De bad för sig själva och för folket. Jesus kallas i Nya Testamentets tid för överstepräster. Han ersätter alla offer. Han gjorde det en gång för alla Långfredagens kors. Han är också översteprästen som ber för oss. Läs t.ex. Johannesevangeliet 17 kapitel. Där är nedtecknat av Jesu böner, den som han bad strax före korsfästelsen. Vi kallar Johannes 17 för Jesu översteprästerliga förbön.

Paulus uttrycker vad detta betyder för oss att Jesus är översteprästen som både offerar sig för oss och ber för oss.

Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla? Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och väddar för oss (Rom 8:33-34).

Jesus vår Frälsare ber för oss just nu.

Du har gått till Fadern,
står inför hans tron,
ser ditt folk i kärlek,
beder för dem nu. (Ps 359:3)

Jesus är översteprästen som kommit för att befria, hela, upprätta och be för oss.

Det är denna befrielsegärning som vi nu ser fram emot i denna stilla vecka. I Jerusalem sjunger man Hosiannasången. Hosianna betyder Ack, Herre fräls. Detta rop ur djupen når upp till honom som kommer från höjden.

Det är fest i Jerusalem idag. Det slår emot oss en sådan glädje. Vi ser hur pojkarna och flickorna, tiggarna och de fattiga, män och kvinnor bara reser på sig, rätar på ryggen och sjunger lovsånger för Jesus. De har förstått vad de stora och mäktige inte förstått. Frälsningen, räddningen var här. Och de vill smitta ned oss och dra oss in i sina förväntningar.

Vi är duktiga på att sjunga klagovisor och gnällsånger. Jag träffade en gång en kvinna som arbetat i flera år i Etiopien. Hon tyckte att det var så svårt att komma hem till Sverige. Hon var förfärad över allt det missnöje och suckande som fanns i överflödets Sverige.

Hon undrade: Vad är det som hänt med gamla Sverige? Vi behöver få komma in i kärleksatmosfären omkring Jesus. Han kan både befria oss och tala om att han behöver oss. En som kan hjälpa oss med det är ju åsnan som texten talar om. Åsnan är inte något dumt djur. Karlsson har alldeles missuppfattat detta. Karlsson, han som gjorde Karlssons klister skriver i en annons, som vi som levde förr i världen kommer ihåg.: ”Alla använder Karlssons klister utom jag, för jag är en åsna”.

Från en liten skrift av Eva Spångberg har jag fått denna beskrivning av åsnan: Åsnan är ett trofast djur. Hon strävar och sliter om jobbar och är mycket tålig. Åsnan är ett oansenligt djur, oftast går den med korset tecknat på ryggen. Den är mycket trogen och tillgiven, den är uthållig och tillgiven.

Nu kan åsnan va bunden. Är den bunden vid ett träd och går runt blir repet allt kortare. Till sist är åsnan fast. Hon måste få hjälp lösa upp knuten.

En människa kan också bli bunden av så mycket. Bunden av människor, rädslor, trender. Känner sig så fångad och ofri. Hon kan snärja in sig i dem och bli fast.

Knuten måste lösas. Jesus sänder två lärjungar till åsnan, de löser henne och för henne till Jesus. Jesus vill göra precis så genom oss också. Han vill lösa och befria oss. Och ibland får vi vara hans redskap som han använder för att befria andra.

Vem är Jesus? frågar folk i texten och vi svarar:
Han är översteprästen. Han har kommit att befria, hela, upprätta och be för oss.

Vi kan sjunga så: Jesus överstepräster du är

och du räddar och helar och ber.

Katekesens fråga nr 118:
Hur skall vi se på vår Frälsare när han utför sitt återlösningsverk?

Såsom världens gudomlige profet, överstepräster och konung.

3. Vem är Jesus? frågar vi.
Han är vår konung som kommit för att leda oss in i sitt rikes friska liv.

Det är något mycket märkligt med dessa gamla bibliska texter. Ord och uttryck kan verka främmande för oss. Vi har ingen vardagserfarenhet av varken palmkvistar eller åsnor.

Men när vi är stilla inför det som berättas händer plötsligt något. Det är som det spritter till i bokstäverna, när vi dras in i händelse. Plötsligt ser vi att vi själva är med i Jerusalems-händelserna.

Frågan är bara var du hittar dig själv? Är du bland dem som står lite på avstånd och tittar på med mörka blickar, en vän av ordn som tycker att det är förfärligt att folk ska väsnas så. Eller är det så att du är lite blyg och inte riktigt vet om du ska våga va med?

Men jag vet något om dig: inom dig sitter en liten pojk eller flicka som bara längtar efter att klättra i träd, skära palmkvistar och ropa Hosianna. Och du känner suget, något som bara vill dra dig till honom som rider in i ditt liv på den lilla åsnan.

Jesus sände två lärjungar för att lösa åsnan. En åsna måste vara löst för att kunna användas.

Idag sänder Jesus gärna två och två. Det är bra när man är två. Två som ber tillsammans, läser bibeln tillsammans, går ut tillsammans går ut för att berätta för dem som är bundna och fångade av så mycket och av så många att det finns En som kan lösa och befria.

Om någon protesterar när de tog åsnan, skulle de säga: Herren behöver dem. Det finns många protester också idag, som protesterar mot att vi ska sjunga kärlekssånger till Jesus och höra ihop med skräpfolket som han samlar omkring sig. Och vad Jesus idag behöver är ju också åsnor, som kan bära honom ut i världen, så att han blir sedd, mottagen, älskad, hyllad. Och när in i den uppgiften kanske vi hittar det som vi så ofta letat efter: Meningen med livet. Det var kanske inte att bli hyllad och applåderad och beundrad. Det var kanske att få bära ut Jesus till pojkarna och flickorna och tiggarna och allt folket i Jerusalem, Göteborg och Uddevalla och ….

Vad är det för märkligt med Jesus? Han är så annorlunda. En som hjälper dig att våga gå ut ur dina gamla mönster, de som du följt starka människor omkring dig, sådana som alltid talar om hur du bör vara och som låser dig och gör att du känner dig liten och rädd och inte vågar göra bort dig.

Också vi får höra vad han vill vara för oss: Säg till dottern Sion: Se din konung kommer till dig. Din konung, den som är starkare än alla rädsor och makter och trender. Han är din konung. Du är döpt för att höra ihop med honom. Låt dig nu dras in i glädjescenerna från Jerusalem. Lagg för hans fot din prydnad. Klättra upp i palmträden tillsammans med pojkarna och flickorna i Jerusalem, lägg av dig manteln och överrocken, låt det få bli mattan på vilken Kungen rider fram, unna ditt inre att få lovsjunga, hänge sig, ropa: Hosianna, halleluja...

Var med bland Jesusfolket, när Jesus rider in. En del gick före och en del gick efter. Jesus behöver dem som går före, såna som vågar ta nya initiativ, ta fram nya grepp för att nå människor, gå före, röja väg, plocka bort fördomar, går före med sina böner.

Jesus behöver också dem som går efter. Behöver efterföljare, såna som genom att se på Jesus och lyda honom drar andra med sig som efterföljare. Tar hand om dem som går i kön, de sökande, tvivlarna, dem som stannat till och blivit efter.

Och kom ihåg: Jesus är Profeten som kommit för att tala om för oss vad som finns i Faderns hjärta. Jesus är Översteprästen som har kommit för att befria, hela, upprätta och be för oss Han är vår Konung som kommit för att leda oss in i sitt rikes friska liv. Jesus vår konung är

och vi hyllar och tillber dig nu Ordbrukarens stilla övning i stilla veckan: Umgås med Jesus, som är Profeten som kommit för att tala om för oss vad som finns i Faderns hjärta.

Umgås med Jesus, som är Översteprästen som har kommit för att befria, hela, upprätta och be för oss.

Umgås med Jesus, som är Konungen som kommit för att leda oss in i sitt rikes friska liv.

Läs många gånger
Filipperbrevet 2:5 & 11.

Låt det sinnelag råda hos er
som också fanns hos Kristus Jesus.
Han ägde Guds gestalt
men vakade inte över sin jämlikhet med Gud,
utan avstod från allt
och antog en tjänares gestalt
då han blev som en av oss.
När han till det yttre hade blivit människa,
gjorde han sig ödmjuk
och var lydig ända till döden, döden på ett kors.
Därför har Gud upphöjt honom över allt annat
och gett honom det namn som står över alla andra namn,
för att alla knän skall böjas för Jesu namn,
i himlen, på jorden och under jorden,
och alla tungor bekänna att
Jesus Kristus är
HERREN,
Gud Fadern till ära.

Ur bibelskolans skattkammareLäs Nyfikenhetsvandring 24 ”Pinad under Pontius Pilatus”.